14 Σεπτεμβρίου 2020

† Μητροπολίτης πρώην Φλωρίνης κυρός Αυγουστίνος (Καντιώτης): Ο Σταυρός θαυματουργεί

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα

ЦРЬ СЛАВЫ
ІС ХС
ІОАНН

«Σταυρέ του Χριστού, χριστιανών η ελπίς, πεπλανημένων οδηγέ, χειμαζομένων λιμήν, εν πολέμοις νίκος, οικουμένης ασφάλεια, νοσούντων ιατρέ, νεκρών η ανάστασις, ελέησον ημάς»

ΔΕΝ ΓΝΩΡΙΖΩ, αγαπητοί μου αναγνώσται, εάν έχετε ακούσει δι’ ένα άγιον της νεωτέρας Ελλάδος, τον άγιον Κοσμάν τον Αιτωλόν. Αυτός υπήρξε μέγας ιεραπόστολος και νεομάρτυς. Έζησε και έδρασε τον τελευταίον αιώνα της τουρκικής σκλαβιάς. Επί 20 έτη, από το 1760 έως το 1779, ως απόστολος του Χριστού περιώδευσε τα Δωδεκάνησα, τας Ιονίους νήσους, την Στερεάν Ελλάδα,

την Θεσσαλίαν, την Μακεδονίαν και την Ήπειρον. Έφθασε κηρύττων τα μεγαλεία του Χριστού έως το Βεράτι της Αλβανίας, εις το χωρίον Κολικόντασι της Αλβανίας εύρε τον μαρτυρικόν θάνατον. Την 24ην Αύγουστου του 1779 απηγχονίσθη υπό των Τούρκων. Το άγιον του λείψανον φυλάσσεται εις το μοναστήριον του αγίου, ολίγον έξωθεν του Βερατίου, και περιμένει την αγίαν ημέραν της ελευθερίας της Β. Ηπείρου, οπότε επάνω από τον ιερόν τάφον του αγίου θα κυματίση η ελληνική σημαία και τα οστά του θα σκιρτήσουν από χαράν!

Από τον βίον του νεωτέρου τούτου ιεραποστόλου, διδασκάλου, προφήτου και θαυματουργού θα διηγηθώμεν εδώ δύο θαύματα του, πού έχουν σχέσιν με τον τίμιον σταυρόν.

Ο χλευαστής προσκυνητής

Όταν ετελείωνε το κήρυγμα του, ο άγιος αυτός καλόγηρος του Αγίου Όρους εμοίραζεν εις τους χριστιανούς χιλιάδας μικρούς ξύλινους σταυρούς ως ενθύμια. Ακόμη και σήμερον ευσεβείς χωρικοί της Πίνδου διασώζουν από τα σταυρουδάκια εκείνα του αγίου Κοσμά, τα όποια κάνουν θαύματα. Λέγεται μάλιστα εις τον βίον του αγίου το εξής θαυμαστόν περί του σταυρού.

Κατά τας περιοδείας του ο άγιος είχε την ιεράν συνήθειαν, οπού έμελλε να κήρυξη, να ζητή να του κατασκευάζουν ένα μεγάλον ξύλινον σταυρόν. Τον έστηναν, και κάτω από τον σταυρόν αυτόν, επάνω εις ένα σκαμνί το όποιον διέλυε και έπαιρνε μαζί του, εδίδασκε τον λαόν, πού κατά χιλιάδας συνέρρεε δια ν' ακούση την διδαχήν του. Ο σταυρός εν συνεχεία έμενεν εκεί, δια να τον βλέπουν οι χριστιανοί και ενθυμώνται το κήρυγμα. Γύρω από ένα τοιούτον σταυρόν συνέβη το ένα θαύμα.

Εις την περιφέρειαν Φαναριού Θεσσαλίας, εις την θέσιν Λακούρεσι, ο άγιος είχε κηρύξει και είχε στήσει σταυρόν. Ένας φανατικός Τούρκος ιππεύς, πασάς το αξίωμα, ο οποίος διήρχετο από την τοποθεσίαν εκείνην, έβλεπε τον σταυρόν και ελύσσα από την μανίαν του. Και τί εμηχανεύθη ο άθλιος; Μίαν ημέραν εξεπέζευσεν εις το σημείον εκείνο, έλυσε τον σταυρόν, τον εφόρτωσεν εις τον ιππον του και τον μετέφερεν είς το μέγαρόν του, δια να τον κάνη τί; Πόδια του κρεβατιού του, δια να κοιμάται επάνω! Άλλ' εκοιμήθη; Σεισμός έγινε την νύκτα εις το δωμάτιόν του, και ο άπιστος εσείετο ολόκληρος. Συνησθάνθη το αμάρτημα του, εσηκώθη επάνω, εκτύπα το στήθος του. Μετενόησε δια την ασέβειάν του. Το πρωΐ ήτο πλέον άλλος άνθρωπος. Ο σταυρός, πού τόσον περιφρονούσε, είχε κάνει το θαύμα του. Το είδεν ο Τούρκος και επίστευσε. Κλαίων τώρα εφόρτωσε πάλιν τα ξύλα εις το άλογόν του, επήγε και έστησε τον σταυρόν εκεί όπου ήτο προηγουμένως,

εκρέμασε χρυσήν κανδήλαν, και οσάκις διήρχετο εκείθεν κατέβαινεν από τον ίππον του και με μεγάλην ευλάβειαν τον ησπάζετο. Όταν δε ο άγιος Κοσμάς επέρασε πάλιν από το μέρος εκείνο, ο Τούρκος έτρεξε προς συνάντησίν του, τον προσεκύνησε, και παρρησία διηγήθη το θαύμα ζητών συγγνώμην από τον Εσταυρωμένον.

Το ένα θαύμα είνε αυτό.

Υπερκόσμιον φως

Το δε άλλο; Ακούσατε το. Ο τελευταίος σταυρός, τον όποιον έστησεν ο άγιος δια να διδάξη, ήτο εις το χωρίον Κολικόντασι της Αλβανίας, όπου, όπως εις την αρχήν εσημειώσαμεν, εμαρτύρησε. Μετά την τελευτήν του αγίου οι χριστιανοί έβλεπον κάθε νύκτα ουράνιον φως να λάμπη επάνω εις τον σταυρόν. Οι ιερείς του χριστιανικού χωρίου μαζί με τον λαόν επήγαν, επήραν τον σταυρόν, έκαναν λιτανείαν, και έπειτα τον έστησαν επάνω εις τον τάφον του αγίου.

Τον σταυρόν εις όλην του την ζωήν εκήρυξεν ο άγιος, και μαρτυρικός σταυρός έπρεπε να στήθη εις το μνήμα του.

Αναρίθμητα τα θαύματα

Άλλα ο τίμιος σταυρός, του οποίου κατ’ έτος την 14ην Σεπτεμβρίου εορτάζομεν την Ύψωσιν, δεν έχει να παρουσίαση μόνον τα δύο ανωτέρω θαύματα. Ο τίμιος σταυρός θαυματουργεί πάντοτε. Είνε το κέντρον, η πηγή απείρων θαυμάτων του χριστιανισμού. Ποίος ποτέ θα δυνηθή ν’ απαρίθμηση τα θαύματα, τα όποια εγέννησε κα
ι γεννά η πίστις εις τον σταυρόν του Κυρίου;

Ο σταυρός, όπως ψάλλει ωραία η Ορθόδοξος Εκκλησία κατά την εορτήν της Υψώσεως, είνε το ιερόν θυσιαστήριον, επάνω εις το όποιον προσεφέρθη η υψίστη θυσία υπέρ της του κόσμου ζωής και σωτηρίας. Ο σταυρός είνε ο άμβων του χριστιανισμού, από τον οποίον ηκούσθησαν αι υψηλότεραι διδασκαλίαι του Θεανθρώπου. Ο σταυρός είνε η ουράνιος κλίμαξ, δια της οποίας η ψυχή του ανθρώπου ανέρχεται εις τα ύψη της αρετής. Ο σταυρός είνε το κλειδί του παραδείσου, με τον σταυρόν ήνοιξεν ο παράδεισος, πού επί πέντε χιλιάδας έτη ήτο κεκλεισμένος, και πρώτος εισήλθεν ένας ληστής με το «Μνήσθητί μου Κύριε...» (Λουκ. 23,42). Ο σταυρός είνε ο λιμήν των μετανοούντων αμαρτωλών Ο σταυρός

είνε το ακαταμάχητον μυστικόν όπλον, με αυτόν ο Κύριος συνέτριψε τον διάβολον και τας σκοτεινάς δυνάμεις, με αυτόν οι χριστιανοί όλων των αιώνων συντρίβουν το κακόν. Ο σταυρός είνε το ωραιότερον σύμβολον της χριστιανοσύνης, η ένδοξος σημαία της Εκκλησίας. Ο σταυρός θα είνε «το σημείον του υιού του ανθρώπου» (Ματθ. 24,30), ο σταυρός θα προπορεύεται, ως το τετιμημένον λάβαρον της πίστεως μας, κατά την δευτέραν παρουσίαν του Χριστού. Τότε «όψονται εις ον εξεκέντησαν» (Ίωάν. 19,37). Τότε ο σταυρός θα λάμπη περισσότερον από χίλιους ήλιους. Τότε βλέποντες τον τίμιο σταυρόν οι μεν δίκαιοι θα ευφραίνωνται, ο δε άπιστοι θα τρέμουν.

Εις την εθνικήν μας ιστορίαν

Ο σταυρός! Όλοι οι χριστιανικοί λαοί τιμούν τον σταυρόν του Κυρίου. Το ευσεβές όμως Ελληνικόν έθνος έχει ιδιαιτέρως συνδεθή δι’ άρρηκτων δεσμών με τον τίμιον σταυρόν. Άλλα κράτη ως εθνικά σύμβολα εις τας σημαίας των έχουν αετούς, λέοντας, αστέρας, καγκουρώ, ημισελήνους, σφυροδρέπανα κ.ά.. Το Ελληνικόν έθνος σύμβολόν του έχει τον τίμιον σταυρόν. Όταν το 1821 εις την ι. μονήν της Αγίας Λαύρας οι προπάτορές μας ύψωσαν το λάβαρον της ανεξαρτησίας με σύνθημα «ελευθερία ή θάνατος!»., ως εθνικόν των σύμβολον εξέλεξαν τον σταυρόν, και έκτοτε ο τίμιος σταυρός στολίζει την ελληνικήν σημαίαν.

Κάτω από τον σταυρόν του Κυρίου η πατρίς μας, μακράν από ιμπεριαλιστικάς βλέψεις και κατακτητικά σχέδια, ηγωνίσθη υπέρ βωμών και εστιών, υπέρ ελευθερίας δούλων αδελφών, υπέρ των ιδανικών όλης της ανθρωπότητας. Το 1940 εις τα αλβανικά όρη με το «Εν τούτω νίκα» συνέτριψε τας σατανικάς δυνάμεις της βίας.

Σταυρός εις την σημαίαν μας. Σταυρός εις τα πηλήκια των στρατιωτών μας. Σταυρός εις τα ύψη των ι. ναών μας. Σταυρός εις τα στήθη των αθώων νηπίων. Σταυρός εις τους τάφους των προγόνων μας…

Σταυρέ του Κυρίου, βοήθει!

Άς τιμήσωμεν λοιπόν τον τίμιον σταυρόν. Εις την χριστιανικήν μας Ελλάδα δεν πρέπει να υπάρχη, δεν πρέπει να ζη, ούτε ένας ασεβής πού να βλάσφημη τον σταυρόν.

Ο σταυρός ας είνε ο φύλαξ όλων μας. Με τον σταυρόν ν’ αρχίζωμεν την ημέραν.

Με τον σταυρόν να σηκωνώμεθα. Με τον σταυρόν να κοιμώμεθα. Με τον σταυρόν ας αρχίζωμεν και ας επισφραγίζωμεν όλα τα έργα μας. «Σταυρέ του Κυρίου, βοήθει ημίν», ας είνε η θερμή και αέναος προσευχή μας.

Και ο σταυρός θα θαυματουργή εις την ζωήν μας. Διότι όπου είνε ο σταυρός, εκεί ο διάβολος δεν δύναται να σταθή, καίεται και φεύγει. Όπου είνε ο σταυρός! Όχι, δηλαδή, όπου απλώς είνε το ξύλον του σταυρού, άλλ' όπου, μαζί με τον σταυρόν, είνε και η πίστις, η ακλόνητος, η φλογερά πίστις, ότι ο Χριστός είνε ο μοναδικός Λυτρωτής της ανθρωπότητος. Όπου υπάρχει αυτή η ζωντανή πίστις εις τον Εσταυρωμένον, εκεί ο σταυρός θαυματουργεί, ανιστά νεκρούς από τα μνήματα, σείει σαθρά καθεστώτα κακίας και ανομίας, φωτίζει την ανθρωπότητα, γίνεται κέντρον θαυμάτων!

Χριστιανέ της Ελλάδος! Καύχημα σου ας είνε ο τίμιος σταυρός. Μη τον κρύπτεις μόνον εις τα βάθη της καρδίας σου. Καιρός είνε με θάρρος να τον ύψωσης εν μέσω της κοινωνίας μας, δια ν' ακτινοβολήση και πάλιν η Ελλάς από το σωτήριον φως του, και να καλέση και τα γειτονικά έθνη εις το Φως. Λαοί και έθνη, δεύτε λάβετε φως από το ανέσπερον φως του σταυρού!

από το βιβλίο: *«Ο Τίμιος Σταυρός», Αθήναι 1995*